

Gosciny / Sempé

PITIRCIK

PITIRCIK SATRANÇ OYNUYOR

6

Çeviren: Vivet Kanetti

32. basım

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Gosciny / Sempé
PITIRCIK
PITIRCIK SATRAŇ OYNUYOR

6

Çeviren: Vivet Kanetti

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Fulya Tükel
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Gelengül Erkara

1. Basım: 1988
32. Basım: 3000 adet, Şubat 2022
ISBN 978-975-510-007-4

Le Petit Nicolas, René Goscinny /
Jean Jacques Sempé

Pıtırıcık Satranç Oynuyor, Pıtırıcık, içindeki karakterler, maceralar ve Pıtırıcık dünyasına ait karakteristik nitelikler René Goscinny ve Jean-Jacques Sempé'nin yaratımıdır. Pıtırıcık'ın tüm basım ve yayın hakları IMAV Editions'a aittir. "Pıtırıcık", hakları alınmış sözlü ve görsel bir markadır. Markanın ve logonun çoğaltılması ve taklit edilmesi yasaktır.

© IMAV éditions, 2012

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 1988

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 43514
Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: As Bilgi Teknolojileri Yayıncılık Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Sertifika No: 52996; Adres: Orhangazi Mah. Demir Sok.
No: 2/1 Esenyurt, İstanbul

Bu kitabın sahibi:

René Goscinny

**Yazarın yayınevimizden çıkan
diğer kitapları:**

KÜÇÜK PITIRCİK

PITIRCİK FUTBOLCU

PITIRCİK KAMPTA

PITIRCİK PAZARA GİDİYOR

PITIRCİK TATİLDE

PITIRCİK'A BİR ÖPÜCÜK

PITIRCİK'IN BİSİKLETİ

PITIRCİK BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ 1

PITIRCİK BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ 2

PITIRCİK BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ:

PITIRCİK'IN ARMAĞANLARI

PITIRCİK BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ:

PITIRCİK EĞLENİYOR

PITIRCİK'IN KIRMIZI BALONU

“14 Ağustos 1926'da Paris'te doğdum, hemen sonrasında da büyümeye başladım. Ertesi gün 15 Ağustos'tu ve evden çıkmadım.” Böyle anlatıyor kendisini yazar. Bir süre sonra ailesi Arjantin'e göçer. 1950'li yılların başında Fransa'ya döndüğünde bir dizi kahraman yaratır: *Pitircik*'in serüvenlerini yazar. Arkadaşı Jean-Jacques Sempé de resimler. Herkesin kolayca tanınması için, çocuksu bir dille yazar *Pitircik*'ı. Sonra *Asteriks*'in serüvenlerini yazar, Albert Uderzo da resimler. *Red Kit*'i yaratır, Morris de resimler. Usta bir sinemacı olarak da Idefiks stüdyolarını kurar, çizgi filmin başyapıtlarından bazılarını gerçekleştirir. Daha ne yapsın?

PITIRCIK

PITIRCIK SATRAŇ OYNUYOR

6

İçindekiler

Satranç Oynadık, 7
Dalgacı Gözlük Takıyor, 15
Hava Almaya Gidiyoruz, 23
Boya Kalemleri, 32
Kampçılar, 39
Radyoda Konuştuk, 47
Sırma, 55
Pul Koleksiyonu, 63
Sihirbaz Dırđır, 70
Yağmur, 76
Doktorlar, 85

Satranç Oynadık

Pazar günü hava soğuk ve yağmurluydu, ama benim umurumda olmadı; çünkü Lüplüplere davetliydim. Lüplüp, çok şişko, boğazına oldukça düşkün bir arkadaştır. Onunla çok eğleniriz, kapıştığımız zamanlarda bile.

Lüplüplerin evine vardığımda kapıyı annesi açtı. Lüplüp'le babası sofraya oturmuş beni bekliyorlardı.

“Geç kaldın,” dedi Lüplüp.

“Ağzın doluyken konuşma,” dedi babası. “Şu tereyağını da bana uzat.”

Kahvaltıda ikişer bardak kakao içtik. Kakao dışında kremalı pasta, kızarmış ekmek, reçel, tereyağı, salam, peynir vardı.

Her şeyi bitirdiğimizde Lüplüp öğlenden arta kalan kuru fasulyeyi istedi. Benim bir tadına bakmamı istiyordu. Ama annesi akşama hiçbir şey yiyemeye-

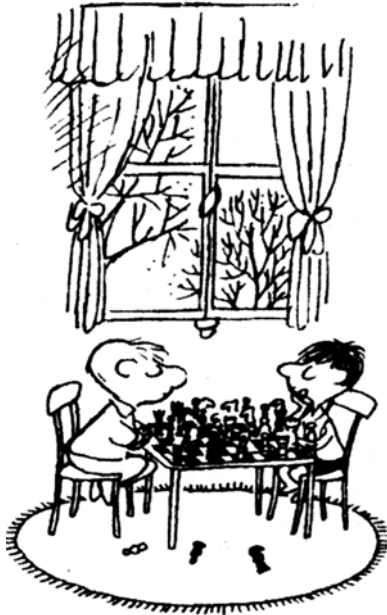
ceğimizi, zaten öğlen yemeğinden hiç fasulye artmadığını söyledi. Ben zaten aç değildim artık.

Oynamak için sofradan kalktık. Lüplüp'ün annesi çok uslu durmamızı, ortalığı dağıtmamamızı, çünkü sabahtan beri Lüplüp'ün odasıyla uğraştığını söyledi.

"Trencilik, otomobilcilik, misket ve futbol oynarız," dedi Lüplüp.

"Hayır, kesinlikle hayır!" dedi annesi. "Odanın ahıra dönmesini istemiyorum. Daha sakın oyunlar bulun!"

"Nasıl yani?" dedi Lüplüp.

“Benim aklıma bir şey geldi,” dedi Lüplüp’ün babası. “Size yeryüzünün en akıllı oyununu öğreteceğim. Odanıza gidin, şimdi geliyorum.”

Lüplüp’ün odasına gittik. Oda gerçekten çok derli topluydu.

Sonra babası, kolunun altında bir satranç takımıyla geldi.

“Satranç mı? Ama biz satranç oynamasını bilmiyoruz ki!” dedi Lüplüp.

“Daha iyi ya,” dedi babası. “Ben size öğreteceğim. Göreceksiniz, harika bir oyundur.”

Gerçekten çok ilginç şeymiş şu satranç!

Lüplüp’ün babası, bize satranç taşlarının dama tahtasına nasıl yerleştirildiğini gösterdi. Damada üstüme yoktur. Piyadeleri, kaleleri, filleri, atları, şahı ve veziri gösterdi, onları nasıl yürüteceğimizi, düşmanın taşlarını nasıl alacağımızı anlattı.

“Satranç, iki ordulu bir savaş gibidir,” dedi Lüplüp’ün babası. “Siz de generallerisiniz.”

Lüplüp’ün babası, iki eline birer satranç taşı aldı, ellerini yumdu, sonra onları bana doğru uzattı. Bir elini işaret ettim. Bana beyaz taşlar düştü. Oynamaya koyulduk.

Lüplüp’ün babası çok tatlı adamdır. Bizi yönlendirmek, yanlış oynayıp oynamadığımızı söylemek için yanımıza oturdu. Lüplüp’ün annesi geldi, masa başında oturarak oynadığımızı görünce çok keyiflendi.

Sonra Lüplüp'ün babası bir fili kımıldattı, gülerek yitirdiğimi söyledi.

"Peki, oyunu anladınız sanırım," dedi Lüplüp'ün babası. "Şimdi Pıtırıcık siyah taşları alacak, tek başınıza oynayacaksınız."

Kapıdan çıkarken de Lüplüp'ün annesine, her şeyin taktik sorunu olduğunu söyledi. Sonra, "Gerçekten hiç fasulye kalmadı mı?" diye sordu.

Siyah taşların kötü yanı, Lüplüp'ün reçelli elleri yüzünden yapış yapış olmalarıydı.

"Savaş başlıyor!" dedi Lüplüp. "İleri! Bumm!"

Bir piyadesini oynattı.

Ben atımı sürdüm. En kolay ilerleyen taş attır. Dümdüz gider, sonra birden yana sapar, aynı zamanda en kıyağıdır, çünkü isterse atlayabilir de.

"Beyaz şövalye düşmandan korkmaz!" diye bağırdım.

"İleri! Vrum bum bum bum!" dedi Lüplüp, trampet sesi çıkarıp birkaç taşı elinin tersiyle iterek.

"Hey," dedim, "bunu yapmaya hakkın yok."

"Kendini koru, kalles!" diye bağırdı Lüplüp.

Geçen pazar, Dalgacı'nın evinde o da bizimle birlikte şövalyeli ve şatolu bir film izlemişti.

Ben iki elimle taşlarımı savurdum, top ve makiNELİ tüfek sesi çıkarttım.

"Ratatatata!"

Benim taşlarımla Lüplüp'ünkiler karşılaştınca bir

kısmı devrildi.

“Bir saniye! Bu sayılmaz!” dedi Lüplüp. “Makineli tüfek kullandın. O dönemde makineli tüfek yoktu. Yalnız top kullan, bum! Ya da kılıç, çat çat! Hile yaparsak hiç oynamayalım.”

Lüplüp haklıydı.

“Peki,” dedim.

Satranç oynamaya devam ettik. Tahtanın üstüne düşmüş bütün taşlar yüzünden benim fili çok zor ilerletebildim.

Lüplüp parmağıyla, misket gibi, bing, filini atımın üstüne attı, atım devrildi. Ben kalemi vezirinin üstüne sürdüm.

“Sayılmaz,” dedi Lüplüp. “Kale dümdüz gider, sen onu bir fil gibi yandan attın.”

“Zafer bizim!” diye bağırdım. “İleri, yiğit şövalyeler! Onları sardık! Kral Artür için! Bum bum!”

Parmaklarımla bir sürü taşı attım. Müthişti.

“Dur,” dedi Lüplüp. “Parmaklarla çok kolay oluyor, bu işi misketlerle yapsak? Misketler top olsun, bum bum!”

“Evet,” dedim. “Ama dama tahtasının üstünde yer yok.”

“Olsun,” dedi Lüplüp. “Sen odanın bir ucunda dur, ben öbür ucunda. Taşları yatağın, masanın, iskemlenin altına da gizleyebiliriz.”

Lüplüp, dolabından misketlerini çıkarmaya gitti.

Dolap odadan çok daha az düzenliydi. Halının üstüne bir sürü şey düştü.

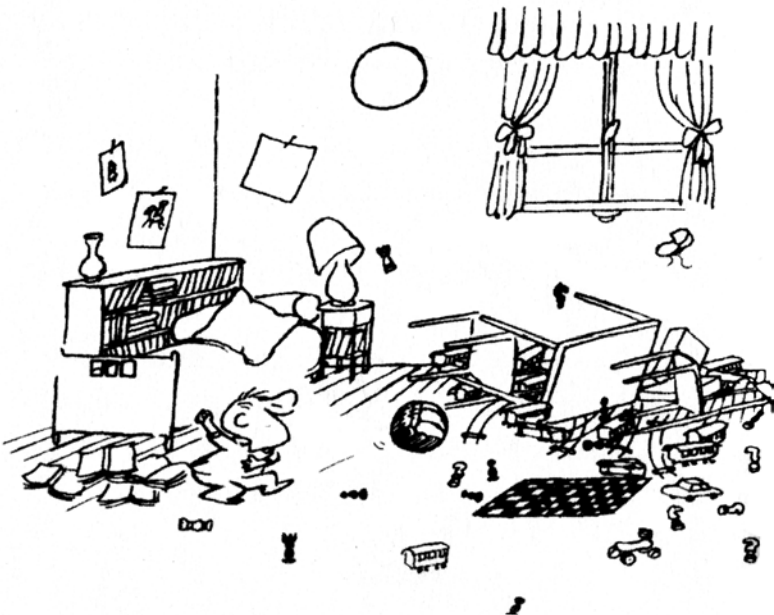
Ben bir avucumun içine siyah bir taş, öbürünün içine beyaz bir taş gizledim. Lüplüp'e beyaz taşlar düştü.

Misketleri "Bom" diyerek fırlatmaya başladık. Taşlarımızı çok iyi yerleştirdiğimizden onlara vurmak zor oluyordu.

"Trenin vagonlarıyla küçük arabalarını tank gibi kullansak?" dedim.

Lüplüp, dolabından trenini ve küçük arabalarını çıkardı. Askerleri arabaların içine yerleştirdik. Tankları ilerlettik, "Vrum vrum!" diye.

"Ama askerler tankların içinde olurlarsa mis-

ketlerle onları hiç vuramayız," dedi Lüplüp.

"Üstlerine bomba atalım," dedim.

Misket dolu ellerimizle uçak numarası yaptık. "Vrum, vrum" diye sesler çıkarıyorduk. Tankların tam üstünden geçerken de misketleri bırakıyorduk. "Bum!" Ama misketlerin vagonlara da, arabalara da bir zararı dokunmuyordu.

Lüplüp, futbol topunu getirdi. Bana da denizde oynaması için kendisine aldıkları kırmızı ve mavi bir top verdi. Toplarımızı tankların üstüne attık. Hari-kaydı!

Sonra Lüplüp çok güçlü bir şut attı. Futbol topu kapıya çarptı, masanın üstüne sıçradı, mürekkep şişesini devirdi.

O sırada Lüplüp'ün annesi odaya girdi.

Lüplüp'ün annesinin tepesi atmıştı! Lüplüp'e, bu akşam yalnızca tek tatlıyla yetineceğini, bana da artık geç olduğunu, zavallı annemin yanına bir an önce

dönmemi söyledi.

Yazık ki yarım kaldı,
yoksa çok kıyak bir oyun,
satranç! Havalar düzelir düzel-
mez boş arsaya satranç oynamaya
gideceğiz. Çünkü "vrum, bum bum!" diye
evde oynanacak bir oyun değil şu satranç.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Gosciny / Sempé

PITIRCİK

PITIRCİK SATRANÇ OYNUYOR

6

Kale yuvarlanır, at düşer, piyon fırlar...
Pıtırcık'ın oynadığı satranç bu kadar olur!

Pıtırcık, trencilik ya da otomobilcilik oynamak için Lüplüp'ün evine gidiyor, ama Lüplüp'ün babası onlara satranç oynatıyor.

Zevkli bir oyun, ikisi de çok seviyor. Gerçi ortalık biraz dağılıyor, ama olsun. Top sahasında daha zevkli olabilir.

Sonracığıma, açık havada dolaşıyorlar, sınıfça radyo programına katılıyorlar, okul çıkışında kamp kuruyorlar.

Hayatları çok hızlı, bazen Pıtırcık bile yoruluyor.